

STRIX
MIDSOMMAR

1924

TVÅ ROLIGA BÖCKER

EDWARD BURKE   CHARLES SHERMAN

DEN I
OGIFTA ANDRAS
TANTEN KLÄDER

Häft. 5: 50; inb. 7: —

Häft. 4: 25; inb. 5: 75

P. A. Norstedt & Söners Förlag

GRAND HÔTEL'S

Sommarterrasser
med utsikt över strömmen

Lunch - Diner - Souper
5 o'clock tea

à prix fix och à la carte

Telefon: Grand Hôtel

OMEGA

finnes i alla prislägen
och former

Till salu endast hos legitim. urmakare

"HUSBONDENS RÖST"

Alla sommarens melodier

från revyerna å

Folkteatern, Kristallsalongen
och Montmartre

å märket

"HUSBONDENS RÖST"

SKANDINAVISKA GRAMMOPHON A.-B.
OPERAHUSET

Vill Ni bliva vacker?

Den berömda YvY-tvålen, som kommer kinden att stråla av hälsa och skönhet, innehåller dyrbara och undergörande essenser. YvY-tvålen förlänar ansikte, hals, armar och händer en utsökt skönhet. På förvånande kort tid borttager YvY-tvålen finnar, fräcknar och rodnad på näsan.

Röda och skrovliga händer bliva mjuka och vita, sträv och sprucken hud blir sammetslen, och genom ständigt bruk av YvY-tvålen kan bildandet av rynkor förebyggas.

YvY-tvålen säljes i varje väl sorterad parfym- och herrekliperingsaffär.

Aktiebolaget YvY-fabriken, Ystad

4711

Eau de Cologne

uppfriskande i tvättvattnet.

STRIX

UTGIFVARE ALBERT ENGSTRÖM

*Fäl intel öndt i världen
men var glad åt allt godt.*

Albert Engström

87-årige torparen Carl på Tellkullen tillspörjes av sin själasörjare, varför han, trots sin höga ålder, alltjämt lever ett skäligen syndigt liv.

Carl: — Jo sir pastorn, dom säger, att dä bara var tionde som blir salig, å då kan dä väl inte va lönt å krabba mä'et

Oöverträffat

för
tändernas rationella vård.

Tjugoåttonde årgången.

N:o 25. Den 18 Juni 1924.

Pris 75 öre.

Midsommarnummer.

Hilding Ohlman
K. S. 11.

Laban mä ischias: — Haru hört att dom ska göra fordarna en meter kortare nu?
Knubbjollen: — Nä, va säjeru? Varför de då?
Laban: — Jo, si dom vill ha plats för fler på landsvägarna.

Sommarsolstånd.

En sjungande tunga har allt vårt land:
det susar i trädens toppar,
i älvarnas rasslande silverband,
i regnets svalkande droppar,
i glittrande daggstänk på spindelväv,
som spänts mellan buskarnas grenar,
i skvalpande vågor bland gungande säv,
som rulla mot strandens stenar.

Det stiger från ångande, solvärmd jord
och ax, som matas och fyllas
ej blott att mogna till bröd på bord
men ock att i tegarna myllas,
ja, även ur gruvornas djupa schakt,
de dunkla med mörkret och malmen —
allt hyllar nu solens skaparniakt,
allt sjunger midsommarpsalmen.

Nu är naturen en vuxen man,
mogen för mö och möda,
och fylld av den starka kraft, som kan
förnya, alstra och föda.
Nu är han en man med värv och viv,
en lycklig, som allt är givet,
och sjunger jublande, fylld av liv,
en hymnernas hymn till livet.

Sixten Neander.

Vetenskapare.

F. d. professor David Davidson.
Nationalekonom.

Hôtel Continental

Stockholm

Mitt emot Centralstation

Goda rum.

Försiklassig Restaurant.

Musikkafé.

Moderata priser.

Hon: — Vill du verkligen påstå att det är kvinnorna som springa efter männen?

Han: — Lugn Sofi; jag vill visst inte påstå något dylikt, en rättfälla skubbar aldrig efter en rättal!

Osynliga Fredman.

Handelsresanden snoppade av toppändan, strök försiktigt av maggördeln med namnet utåt och stoppade cigarren mellan de svulstiga läpparna. En stum paus följde och omedelbart därpå historien:

En 5:te klassens järnvägsstation i Norrland förestods för några år sedan av en viss stins vid namn Fredman. Denne var inte i nämnvärd grad med om krutets uppfinnande, och då han dessutom var kitslig, beslöto ett par nykomna spelevinkar, en skrivare och en telegrafist, att giva sin förman en minnesbeta.

En morgon under brinnande tjänsten sitta de vid var sitt bord med Fredman bakom sig, då följande samtal utspinner sig:

— Konstigt med den där nya uppfinningen att man blir osynlig genom att sticka en lackstång i mun!

— Ja, det låter lika otroligt som vad radion och djupvattenkikaren i förstone gjorde. Men på detta tvivlade jag in i det sista. Men nu är jag ju överbevisad.

Det blir kav tyst en stund, varefter de bägge spefåglarna försiktigt vända sig om. Där sitter stinsen

med stirrande ögon och lackstången mellan läpparna, moltigande.

— Vart fan tog gubben vägen?

— Vete tusan! Han gick väl ut och glömde mössan, den fånen.

Handelsresanden vände cigarren mellan sina kortstubbade feta fingrar och harklade.

Tja, på det sättet smög han omkring i tjänsterummen i bara strumplästen med lackstången i mun och kontrollerade i tid och otid de stackars tjänstemännen. Dessa voro med i båten till en tid, men så blev stinsen sjuk en dag. Gubben hade väl förkyllt sig och efter en veckas verklig osynlighet uppsökte de bägge kanaljerna sjuklägret. Husfrun tog emot och talade om stilla sängliggande med ty åtföljande feber och orolig sömn. Sjukbesökarna blevo bjudna på kaffe i all sköns gamman före avfärden. Unga frun kunde inte styra sig utan att fråga ut vad man tyckte om stinsen på stationen, vilket de bägge tjänstemännen ej stucko under stol med.

I det angränsande rummet ligger stinsen och lyss-

LE COQ'S SVAVELPOMADA

Parfumerie Le Coq Aktiebolag — Stockholm

är det osvikliga medlet mot mjäll; stärker hårrötterna; förhindrar hårets grånande och avfallande. Efterfråga därför alltid **LE COQ'S SVAVELPOMADA**

stängen i mun och de häriga benen stickande fram under skjortan.

— Herre hjärtanes! ropar frun och slår tillhopp händerna, hur kan du ta emot gäster på det viset? Osynliga Fredman tittar försiktigt och oförstående upp.

Handelsresanden sträcker ut handen efter askkoppen och lägger till rätta maggördeln med namnet uppåt. Så säger han med en filmgest:

Tablå:

Ture Lundblad.

— — — Fredman på alla fyra med lackstängen i mun — — —

nar med spänd uppmärksamhet. Det hela blir honom slutligen övermäktigt och nyfikenhetens demon tar varsamt överhanden.

Tvärt och oförmodat öppnas försiktigt dörren och in kryper stinsen Fredman på alla fyra med lack-

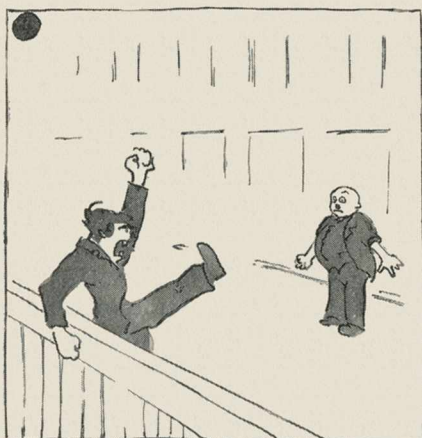
— Jaså, du vågar

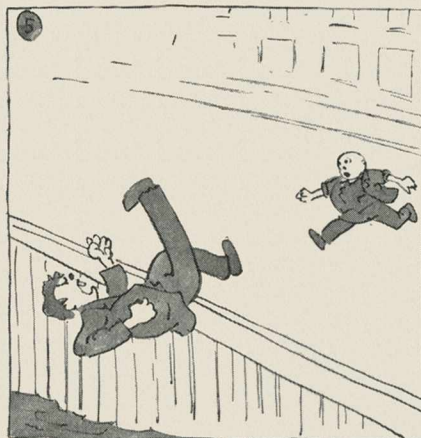
kasta ut mej. Du ska

min själ snart få se på — Come on:

Du må tro att ja står där ja sitter!

Ja säger bara: come on, din jäkel! — —

— — — !!!

Hotel Anglais

Innan Ni bestämmer Eder för en fest, bese ANGLAIS' verkligt eleganta och intima festvåning och avfordra förslag.

MIDSOMMAR

Solen stod stilla bakom Per Larssons lagård. Röd var hon som glöden i spiseln eller som saffianen i Per Larssons körkstövlar. Men så var det ju också midsommar!

Själv satt Per Larsson vid fönstret och rökte cigarr. Genom den öppna rutan kom mångahanda väl-lukter från blomstren i rabatten, från klövertullen på andra sidan ån, och från skogen där fåglarna sjöngo som besatta. Per Larssons cigarr rykte, humlorna surrade i krusbärsbuskarna, och på brunnstaket satt en skata och vippade med stjärten.

Men borta på landsvägen kom Per Larssons käring, som varit till kyrkbyn och handlat. Per Larsson såg henne gina över potatislandet.

— Det är allt länge sen jag fria, tänkte Per Larsson, när han såg henne äntra gårdesgården.

Per Larssons käring gick fram till brunnen, skatan skrattade till och flög sina färde, men mor Per Larsson vindade upp en spann vatten och drack sig otörstig innan hon gick in.

— Ge mig cigarren du köpt, sade Per Larsson, och kastade stumpen ut genom fönstret.

Men då slog mor Per Larsson sig för bröstet och sade:

— Hå kors, cigarren glömde jag allt!

Per Larsson sade:

— Har du glömt cigarren; är du inte vettig. Vad skall en nu röka, och midsommar som det är och allt!

Mor Per Larsson såg olycklig ut.

— Ska jag koka kaffe, undrade hon.

— Kaffe! sade Per Larsson och gick ut på gården smällande dörren efter sig så att det skrällde i timret och skorstenen vickade till. Han gick över gårdsplan, äntrade gårdesgården, och tog vägen till åstranden där han lade sig raklång i gräset med hjärtat fullt av grämelse. Men medan han låg där och såg på himlen, som var så blå som bara en midsommar-aftonhimmel det vara kan, så smalt grämelsen undan och Per Larsson började tänka på sin ungdom. Och snart log det i hans blick, och så skrattade han till för sig själv, som hade han inte varit riktigt vettig. Men det kom sig bara därav att han kände sig så konstig i hela kroppen och huvudet. Per Larsson var bara femtiosex och så var det ju midsommarafton!

Skatan, som på nytt satt på brunnstaket, såg Per Larsson äntra gårdesgården. Hon såg ock att Per Larsson såg hemlighetsfull ut, liksom hade han hittat något han inte gitte tala om. Och när han svängde om hörnet, skrattade skatan till, som hade hon lurat sig till vad det var, som Per Larsson hade på hjärtat.

— Ska man slå i dörrar som du gör, sade mor Per Larsson när han steg in.

— Hör du Kristin, sade han, jag vill ha kaffe.

— Det är kokt!

Per Larsson gick fram till hörnskapet och tog fram sparbanksboken och slog i den ett tag, och så sade han:

— Hör du Kristin, du ska ha dig en nyan kyrk-kjortel allt du —.

— Hå kors, säger han det, sade mor Per Larsson.

— Jag säger det, sade Per Larsson. Och står vid vad jag sagt.

Per Larsson tänkte ett slag och så skrattade han till och sade:

— Hör du Kristin, kommer du ihåg när vi var i hop och dansa på logen hos Lars Perssons; det är allt länge sen det, Kristin. Hör du, det är allt midsommar i kväll och dom dansar hos Matts Olssons, Jöns på Hult ska stå för musiken. Hör du, ta på dig så går vi med; i fjol dansa Lars Persson med sin, och dom är året äldre, så nog kan vi fara sta' och ta oss en hambo. Du dansa som en flecka ska dansa då hos Lars Perssons; att du är blett lite styv i bena gör intet, för att så är det blitt med mig ock.

— Hör du, ge mig bankboken, sade mor Per Larsson och såg kärvänlig ut.

Per Larsson räckte den åt henne, och hon stoppade den innanför livstycket och sade:

— Hör du, jag ska säga dig en sak Per Larsson, och det är det, att aldrig i mina dar har jag vatt så fjollig så jag dansat, varken med dig eller andra karlar, en blir ju bara svett och varm av sig.

Solen stod fortfarande stilla bakom Per Larssons lagård. Röd var hon som glöden i spiseln eller som saffianen i Per Larssons körkstövlar eller ock såsom mor Per Larssons livstycke. Men så var det ju också midsommarafton!

Nathanaël Cassèn.

Aron Bährne

Rikstel. 69 00.

STOCKHOLM

Norr 69 25

Försäljer i parti
**Discafors världsberömda
gummisulor och klackar.**

Bara fötterna.

Molander hade farit ner till Rivieran för att arbeta. Det vill säga för att måla. Det blev litet för vått i Paris. Dels i regnet, dels i barerna. Den härliga solen i Södern. Ah! Våren. Ah! Medelhavet var så blått. Och mycket behagligare vått än regnet i Paris. Barerna voro ungefär likadana.

Molander gick omkring och tittade efter något att måla i den lilla fiskar- och båtvarvsstaden. Det fanns alldeles för mycket. Alldeles för svårt att välja. Det drog därför ut på tiden, innan han kunde besluta sig för att börja med arbetet.

På bästa kaféterrassen fanns det i alla fall en trevlig typ, som skulle vara bra att måla. Han fanns där nästan alltid. Såvida han ej sysslade på en hel-däckare, som låg mitt över gatan, just där han hade utsikten från kafébordet. Han hade stora bruna fötter ej allt för välvårdade och en vit fransk matrosmössa med uppstående brätten över ett ansikte, som var nästan lika väderbitet som fötterna. Det var dekorativt. Det var en väldigt bra typ.

Molander lodade omkring honom några dar. Han rådde om båten, det syntes på tagen. Han rådde också om den unga söta frun, som han klatschade i aktern, när han steg ombord. Nåja, Molander var inte avundsjuk. Han hade också en ung söt fru.

Om han skulle måla den där typen i alla fall. Han slog litet tätare ringar omkring honom. Han beundrade de tora bruna fötterna mest, vilka han exponerade bland de andras mera eller mindre eleganta skor på terrassen. Han frågade lite tom typen. Denne lade ner fyrtio francs om dagen på kaféet. Han bjöd ofta. Mest bilchaufförerna från hållstationen vid hamnen och då slank slantarna fort, mente man.

— Han arbetar aldrig, sade Molander.

— Skulle bara fattas det! Han har fyrahundra att äta upp om dagen. Hans morfar äger det stora slottet alldeles utanför stan.

Då fattade Molander sitt beslut. Han skulle göra typens bekantskap. Ty det var en intressant typ. Intressantare än han trott, fast han genast tyckt han såg trevlig ut.

Molander gick resolut hem och tog skor och strumpor av sig. Han gick ut i staden, fast hans fötter voro vita som en liten fin frökenhand.

Han gick ned till den lilla stadens bästa kaféterrass och satte sig bredvid typen. Så där i halvprofil. En och en halv hade han vänd åt sitt eget bord. Han lade det ena benet över det andra, sträckte demonstrativt ut sina fötter bredvid typens bruna och bredde ut tårna så gott han kunde och det vill ej säga litet.

— Mòssieu, sa typen och vände trekvartsprofil åt Molander och spände ögonen i honom.

— Mòssieu, sa Molander och tittade igen.

— Pardon, sa fransmannen och knöt nävarna.

— Pardon och mòssieu, sa Molander, reste sig och tänkte presentera sig, men då flög typen upp, som om han stuckits av ett bi där bak.

Eftersom en fransman aldrig reser sig för att hälsa, så ställde sig Molander en garde. Han var ej främmande för svensk sport och idrott.

Hur det gick till, att de röko ihop, hunno de aldrig ge akt på själva. Men typen försvarade sin rätt att vara ensam barfota herreman och målaren hade starka nävar, så kampen blev het.

— Merde, sade fransmannen.

— Sa du mer, sa svensken, och slog ännu värre. Fanken anamma, har jag inte rätt att gå barfota i den här sta'n, om jag har lust.

Den söta frun från jakten kom till. Men hennes man lyssnade ej till hennes ängsliga böner. Det dunkades bara på för glatta livet. Sta'n var ej så stor, men kajen var centrum och det fanns uppsjö på intresserade. Molanders snälla fru råkade också passera platsen. Hon tyckte hon gärna kunde se efter, vad det var folksamling för, när det ej var den dagen i månad, då stadsmusiken spelade.

Hennes förfäran blev stor, när hon kände igen de uppträdande. Det gick ej att närma sig, om hon ej ville, att de alla tre skulle rulla om med varandra. Hon ställde sig ett ögonblick att betrakta och fundera. När hon fick se Molanders nakna fötter gick det upp ett ljus för henne.

— Att inte Molander begripit, att typen hade privilegium på att vara ensam barfota i sta'n! Eller hade han rent ut velat reta honom. Så dumma karlar äro.

Fru Molander hämtade resolut sin mans skor och strumprer. Hon var en fredlig kvinna. Men hon var också en modern nutidskvinna, och ingen kunde påstå, att hon siktat dåligt, när skorna i blixtnabb följd hamnade i var sitt huvud. Strumporna följde efter. De stridande stannade i ställningen de befunno sig, när skytten träffade. De vände sig och stirrade förbluffade på den, som blandat sig i leken.

— Min herre, tag på skorna, sade den lilla damen myndigt.

— Pardon madame, sade fransmannen artigt. Jag tror de äro för små åt mig.

— Kom då med och drick en försoningsskål sade hon och ställde sig mellan herrarna. Hon hade redan vinkat åt garçonen.

Herrarna ansågo sig redan grundligt presenterade och nöjde sig med att föreställa fruarna.

Det dracks sedan både svensk skål och fransk santé! Litet grundligt. Så typen blev ej avmälad, förrän fötterna voro ännu mera brunmålade.

Elvira Stenberg.

— Vem i helsefyr har förstört rakkniven?

— Då har la inte håken gjort. Nog va han bra i går afse allti, för då tog ja opp en anjovisburk mä honom, å då va dä inget fel på'n.

OBS!

Modern Engelsk Lärobok

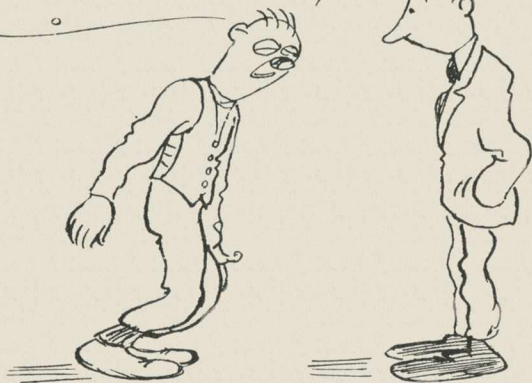
... Modern Engelsk Lärobok ... skall jag inte tveka att ställa i jämförelse med de bästa arbetena på området och, vad den engelska texten beträffar, till och med över vår hittills bästa källa, Sweets Elementarbuch. (Dr Buerger Goodwin i Sv. Dagbl.)

Pris lab. kr. 5; 75 genom bokh. eller mot postförskott direkt från Kalligrafias Förlag, Stockholm. Biks 6923, 9386, Norr 10204

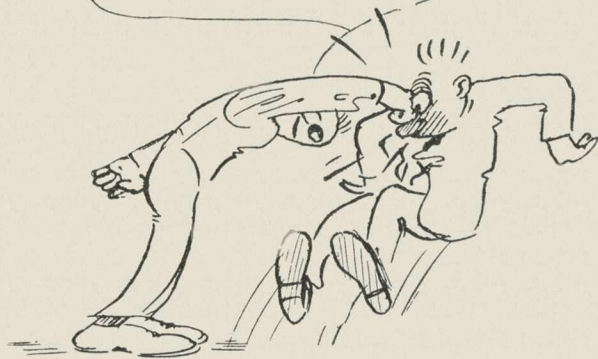
av GR. GROVE — andra omarbetade upplagan — med genomgående, *lättfattlig* uttalsbeteckning, upplysande anmärkningar samt kort och instruktiv grammatik. **OBS!** Ovillkorligen den *bästa* boken på svenska för *självstudium* och för personer som vilja studera *god engelsk konversation*.

I VISSA FALL KAN DET VARA FÖRDELAKTIGT ATT SPELA "GROGGY" SÅ HÄR T. EX.

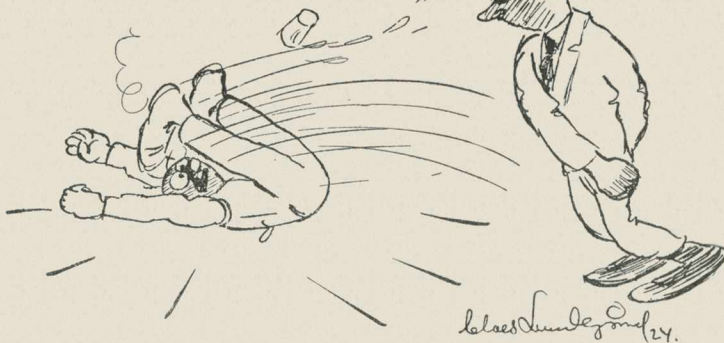
BLIXTSNABBT RÄTAR MAN UPP SIG OCH SLÅR TILL

ATT NI BLEY "GROGGY" AV DEN DÄR LILLA VIFTNINGEN

JA ÄR INTE ALLS "GROGGY" MEN I VISSA FALL KAN DET VARA FÖRDELAKTIGT ATT.....

Boxningsinstruktion.

Den goda cigarretten.

— Kan du en gång förklara mig, — sade den ännu unge novellisten till den vän, som han ansåg som den näst intelligentaste i sin umgängeskrets, — kan du förklara mig varför folk hellre läser romaner än noveller! Då ju likväl de flesta romaner inte äro någonting annat än utspädda noveller.

Författaren hade på morgonen fått ett novellmanus retur från en förläggare med den motiveringen, att publiken ville ha sammanhängande berättelser. Tyvärr pekade ett par av hans egna erfarenheter i samma riktning. Den svartögda Berta hade en dag yttrat, i det hon serverade honom hans whisky:

— Vet ni jag är riktigt förargad på er. Jag gick och köpte er bok »Ninas två älskare» i går, jag tyckte den lät så trevlig. Men när jag hade läst en tjugo sidor, så handlade den inte alls om Nina och hennes älskare längre, utan om en minister, som samlade på frimärken. Jag ska be att få mina pengar tillbaka.

— Särskilt nu till sommaren skulle väl en samling korta noveller vara idealet. Inte sätter du dig väl och börjar en roman på en skärgårdsbåt eller ett lokaltåg?

Vännen, som under tiden tänt en Abdullah, svarade i sin något självmedvetna och preciösa tonart:

— Nej, inte jag! Förutsatt att kvalitén är lika, föredrar jag för min del en novellsamling framför en

roman, även när jag sitter i min egen länstol. Men som du kanske har lagt märke till, är jag ju cigarrettrökare.

Novellisten smålog: det hade han märkt.

— Du minns Wildes ord om cigarretter: det är den bästa njutningen i sitt slag, ty den lämnar en alltid otillfredsställd. På samma sätt är det med en god novell. Den smakar efter mer. Romanen däremot är litteraturens cigarr. Jag är nästan alltid mätt på en cigarr innan jag rökt ut den. Har jag någonting verkligt intressant för mig samtidigt, glömmar jag att hålla eld på den. Och vad är mera motbjudande än en cigarr som slocknat — ja just om det verkligen är en havanna. Och lika omöjligt är det för mig att glöda upp en roman, som har legat och kallnat ett par dagar.

Författaren tog en djup klunk ur sin grogg och suckade:

— Ja, det där låter inte så dumt. Men om det finnes lika många novellköpare i Sverige som det finns cigarrettrökare, så skulle jag aldrig mera behöva ett förskott.

— Men vilka cigarretter, tänk på det! sade den intelligente vännen och stötte ut en blå ring.

Artur Möller.

Pellerins

Margarin är drygt och välsmakande.

Studentmöte — 25 år — i Ljungköping. Den oförfäddade överliggaren Fridén är med och får reda på att en gammal kamrat övergått till näringarne och nu är anställd i en glasbutik. Vad är naturligare än att han besöker den gamle kumpanen? När hälsningarne överstökats, frågar Fridén:

— Hur fan kan du stå i en sån här butik? Blir du inte törstig?

— Fröken Eva, känner ni hur jag älskar er? Känner ni hur mitt hjärta klappar? Känner ni ingenting?
— Jo, jag känner plånboken.

Champagne Pommery

LE ROI DES VINS — LE VIN DES ROIS!

På smålandsbanken inkommer skräddaremästaren Svensson med ett »papier» försett med två icke allt för starka namn.

Kamrern: — Tja, hälst ville vi slippa dylika affärer, men kan ni skaffa ett namn till, exempelvis grosshandlare Johanssons, så må då vara händt.

Två timmar senare. Johansson har skrivit på papperet.

Svensson: — Går det nu?

Kamrern: — Ja, nu kan vi ju ta'et.

Svensson: — Nu får I ett inte (tar dyrgripen och går till en annan bank).

En uppfinning.

Av Albert Engström.

Med anledning av den vaknande våren och sprit-smugglingens renässans var gubben Östlund från Tunnö inne i stan häromdagen åtföljd av sin måg, förre fiskaren Vesterman. De togo in hos Kalle Svensson, en avlägsen men likasinnad släkting, som är kakelugns-makare och bor vid Stigbergsgatan på Söder. Han har ett kök som är rymligt och bra och en garderob där i värsta fall en man kan sträcka ut knotorna under fru Svenssons och Kalles helgdagsrigg och andra pinaler. Svensson är verkligen en livad karl och en hygglig karl och därför trivs gubben Östlund bättre hos honom, även om han måste ligga i garderoben, än på något av hotellen i stan mellan broarne, där man aldrig kan vara säker att inte få småsällskap i kojén.

Gubben Östlund har ett träben, som han mixtrat

ihop själv. Det är ihåligt och har en styv stålfjäder för att det inte skall stöta allt för mycket, när han går. Det är en fin uppfinning och Östlund har många gånger, då han varit lite i hammarn, gått upp till Stockholms förnämsta professorer på de finaste lasaretten och förevisat det. Han vill ha nobelpriset för det, ty det fjädrar så bra och är han riktigt i tagen, kan han ta långa hopp med det, påstår han, och vore inte polisen så kitslig skulle han hålla en föreläsning för hela stan. När pojktosingar kan få gno kapplöpning halv nakna genom stan, så fruntimmer kan skäms ögonen ur sig, borde väl han som är gamla karn och klädd i en kostym av finaste kommiss, kunna få hoppa träben, när det är till mänsklighetens välsignelse och krymplingars helbrägdagörelse. Men det står i böckerna

"MASTA"
LONDON-MADE
BRIAR
BÖJDA - RAKA
Gediget
silverbeslag
Särskilt lätt att
hålla ren
Hos de flesta
Cigarraffärer
till Kr. 4: 50
" 7: 50
" 11: —
eljest från
K. U. BERG
Göteborg 3
KYLURUM
LÖSTAGBAR
PROPP
OLJESMÅLARE

Klemmings Antikvariat

Malmskillnadsgatan 26

Stockholm.

Böcker, Kartor, Porträtt, Uniforms-planscher. Svenska utsikter stor samling.

Boksamlingar och enstaka böcker
av värde uppköpas.

Klemmings Antikvariat

Malmskillnadsgatan 26

Stockholm.

att alla stora uppfinnare fått svälta ihjäl. Nå, vad det beträffar, är ingen fara på taket, ty Östlund är inte barskrapad, så bra som det gått med smugglingen de sista åren, men ändå är det hårt att inte få igenom en uppfinning som kanske är den styvaste som gjorts i skärgården, om man undantar Janne Vågbergs perpetuum mobile.

Gubben Östlund var alltså i stan med mågen och det blev ett härjande på de finaste krogarna på Söder. En bläckkant i varje inficka hade han med sig varje morgon de gingo ut och likadant hade mågen, så det var ingen bräcken, vad det starka anbelangar och så livat hade Kalle Svensson inte haft på mången god dag. Kärningen också fick vara med ett par gånger på morgnarna, innan det riktiga kolifejet började. Hon ville nog fortsätta för att övervaka ordningen, men på grund av allmän omröstning befanns hon vara överflödigt och hemforslades under livliga protester.

Så småningom blev tillvaron allt dimmigare för de tre festprissarna och en natt skiljdes de åt av våda.

Gubben Östlund hittade litet på söder och omkring Slussen, vid Skeppsbron och i stan, men sedan var hans vetande slut och nu befann han sig plötsligt i en för honom absolut främmande trakt. Inte kom han heller ihåg vid vilken gata han bodde. Han bara visste att han logerade hos kakelugnsmakeriarbetaren Kalle Svensson, men ingen som han frågade, hade en aning om var dennes lyxvåning var belägen.

Slutligen började gubben Östlund gråta en blandning av estnisk sprit och lageröl, ty han hade uttömt sitt förråd av svordomar.

Då flög genom hans hjärna möjligheten att ta sig upp på söder med hjälp av en bil. Han öppnade sin portmonnä och sin plånbok, men till hans fasa voro pengarna slut. Han trevade igenom fickorna och vände ut och in på dem, men med negativt resultat. Nykter var han enligt sitt eget omdöme, men allting är ju relativt i denna ofullkomliga värld. Han tyckte ju att det var bara några ögonblick sedan han skilts från Vesterman och Svensson. Alltså måste de befinna sig i närheten. Gubben Östlund började ropa med den fruktansvärda stämman som många gånger överröstat stormens dån ute vid Tunnön: *Kalle Svensson! Kalle Svensson!!*

Vips var en poliskonstapel framme och högg honom i vingbenet. Han försökte slita sig loss och skrek allt vildare: *Kalle Svensson! Kalle Svensson!*

— Tyst! sade konstapeln och klämde till om armen på Östlund, så att det gjorde riktigt ont. — Varför skriker ni?

— Jag skriker på kakelugns-
makar Svensson, som jag bor hos.

— Nå var bor kakelugns-
makar Svensson.

— Då vet jag inte.

— Följ nu med till vaktkontoret och håll er lugn.

— Var är jag nu? Jag vet inte ett kofén, var jag är.

— Ni är på Ynglingagatan, inte långt från Norrtull. Och vet ni inte ett dugg, åt vilket håll kakelugns-
makarn bor?

— Jo någonstans på söder. Bara jag kommer till Slussen, så hittar jag. Bara jag kunde få tag i en bil — men jag har inga pen-

gar. Dom är väl stulna kan jag tro. *Kalle Svensson! Kalle Svensson!* vrålade Östlund.

— Tyst, karl! sade konstapeln, nu följer ni med till vaktkontoret! Inte ett ljud! annars — — —

— Men hör nu, polisen, hickade Östlund, — det är välän inte märkvärdigt att jag skriker, då jag är vid Norrtull och Kalle Svensson bor vid — *Stigbergsgatan*, jäklar i asken, *Stigbergsgatan* var det! *Jaha*, en börjar bli gammal och glömsk av sig. *Kalle Svensson! Kalle Svensson!*

Konstapeln satte sin stora hand för munnen på gubben Östlund och fick honom att tiga.

— Förstår ni inte att ni inte kan skrika så det hörs härifrån till Stigbergsgatan. Det är ju bortåt en halvmils väg.

— Kan jag inte? Då känner polisen inte gubben Östlund! Låt mej bara suppa in lite luft, så jädrar å slå larm — — —

Om en stund befann sig Östlund sittande inom ett stängsel på närmaste polisvaktkontor i sällskap med en mängd andra nattvandrare och individer som sågo ganska ruskiga ut. Det var flera som skulle förhöras och under tiden nyktrade Östlund till nog att inse det djupa av förfall han nått. Hans rus utlöste sig i ett plötsligt anfall av sentimentalitet och han började gråta. Med ens var han spiknykter, och när hans tur kom, var han ensam med kommissarien och ett par konstaplar.

— Polisen, sade han, under det tårarna runno ut för hans gamla kinder, skäm inte ut mej för hela Tunnön! Aldrig har jag varit häktad och aldrig skall jag bli mer. Och nu är jag nykt som en likkistspik, bara jag kan få en bil för att komma hem till Svenssons på Stigbergsgatan. Jag ljög, då jag sa att jag inte hade några pengar. Om herrarna svär inför Gud att I inte säger ett ord, så ska jag ta fram pengar. För si jag har gjort en uppfinning som jag ska ha pris för, det svor jag på!

Och gubben Östlund började knäppa av sig träbenet. När detta var gjort, skruvade han det i sär och hällde ut en massa silverkronor på bordet framför kommissarien.

— Si, det är en stålfjäder i benet för att det skall

— Ska hon nödvändigt lipa, så tillhåll henne att lipa över blommorna.

fjädra sig, när en går. Och det är ju klart, att fjädern slaknar så småningom. För var gång jag märker att den slaknar aldrig så litet, lägger jag in en tvåkrona och skruvar till. Benet blir sparbössa på samma gång och nu är det så mycket pengar i 'et, så jag snart måste byta om fjäder. Då sparpengar, som inte kärigen har ett dugg med att göra, för pengarne är mina och benet är mitt. Själv har jag svarvat det och själv super jag opp pengarne, utan att fruntimmerna lägger näsorna i't. Vad kostar häktningen och vad kostar en bil till Stigbergsgatan — bara säj ifrån! Dyrare än det här kan det väl aldrig bli? Men svär inför Gud att I inte säger ett ord om uppfinningen. Den är den styvaste, som är gjord i Roslagen och många professorer har sagt att bättre träben finns inte. Det blir mycket pengar för den, när jag bara fått göra en fin modell med polering och mässingsbeslag. Men skäm inte ut mej på Tunnön, för både där och i hela Roslagen och i hela skärgården, från Öregrund till Landsort och från Svenska Högarne till Vaxholm är gubben Östlund känd och välkänd!

Och tänk! Kommissarien, som såg att Östlund var nykter som en likkistspik, ja som två, skrattade och sade: — Stoppa han in pengarne igen och ta på benet, så ska vi telefonera efter en bil. För denna gången ska vi låta nåd gå för rätt, men skrik aldrig mera på någon som bor vid Stigbergsgatan, när I ä' vid Norrtull. I får gå.

Detta berättade Östlund, när jag nyss träffade honom på Tunnön. Han skrattade med hela ansiktet och såg så fullflätad ut, att han tycktes mig representera hela skärgården. — Och väl var det att det inte blev kroppsvisitering, för då hade de hittat båda bleckflaskorna. Och den ena var halv med estniskt. Ska han ha sig en kask till, redaktörn?

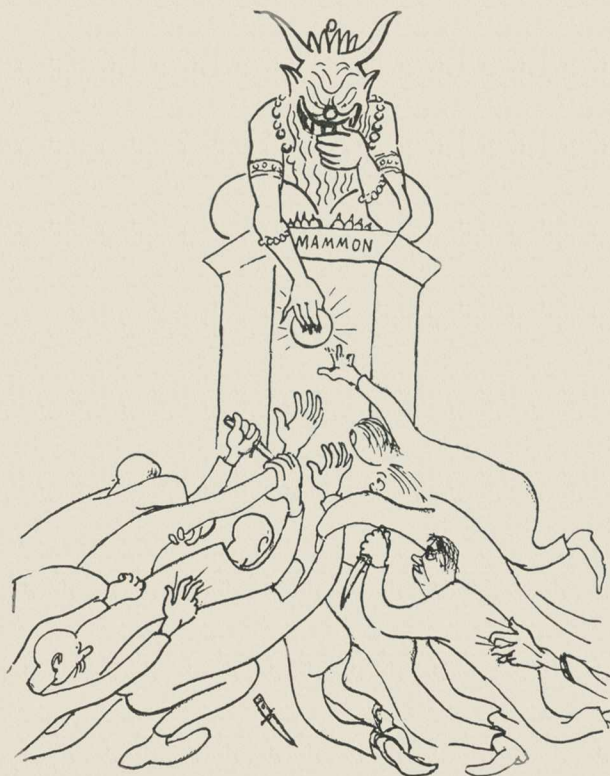
Riddersman.

Under mina vandringar uppe i Schlesiens högland kom jag en dag till ruinen av en gammal ståtlig rovriddarborg. Jag stannade framför dess höga portal och tänkte:

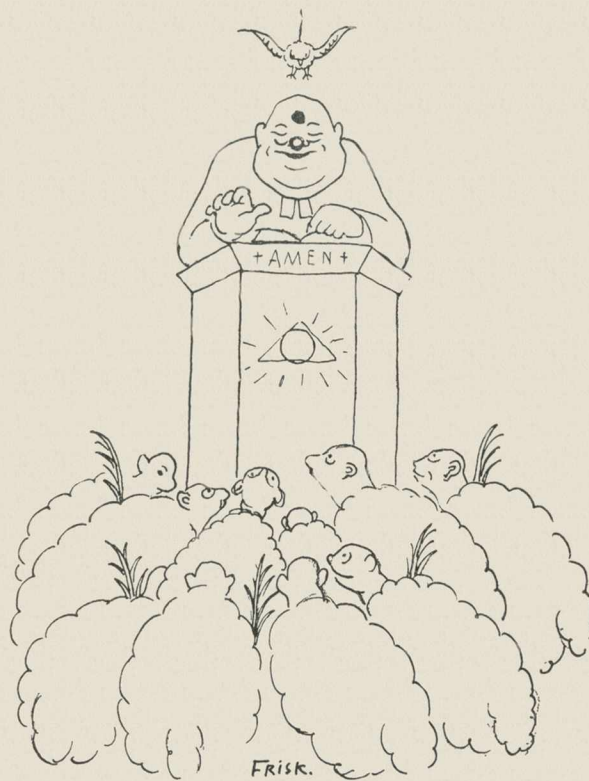
Här bodde du alltså, riddersman, här låg ditt stolta förstäck.
 Här höll du ditt sköldemärke högt, till de farande köpmännens skräck.
 Här gick genom vindögats smala glugg din blick av vädrande gam.
 Här satt din fjäder svajande snett för ditt hjärtas fjädrande dam.
 Du levde ett lätt och lustigt liv och fick väl ett hastigt slut.
 Du tog vad som gavs och skänkte med stil till himlen din själs tribut.
 Du räknade bytet, ej fienden, du stod som en man ditt kast.
 Dig var det egalt om man tackade Gud då din gråa gamblick brast.
 Du var kanske rent av en gentleman, du gam i din rövarborg.
 Det är så banalt att fylla sin pung vid ett stånd på ett smutsigt torg.
 Din rygg var kanske ett grand för rak för krämarnas prut och tack.
 Du hade väl ändå en riddares skick, där du sken på din svarta valack.
 Ditt rövade guld är mull som du men världen är än som den var.
 Man kan vara bov på så många manér och ändå ha hedern kvar.
 Den krokiga ryggen blev aldrig rak och skoflickarn blev vid sin läst.
 Du hade likväl en ståtlig borg och en riddares stolta geste.

Glatzergebirge.

Nils-Magnus Folcke.

Vardagsid och

Frisk.
söndagsfrid.

I regel ansvaras ej för insända manuskript, särskilt ej för anekdotmanuskript. Honorar utbetalas sedan bidraget varit infört. Red. av Strix

Vid opasslighet

och särskilt dagen efter är det välgörande och uppfriskande att dricka ett glas

Fruksalt-Samarin.

det utrensar osunda och skadliga samlingar från kroppen och uppfriskar blodet, det ger välmående och vigör. Pris pr fl. kr. 2: 50. Säljes å apotek, drog- och färghandel m. fl.

Cederroths Tekn. Fabrik, Stockholm.

KOSTYM BLUS KJOL KAPPA KLÄNNING

BLIR ELEGANT
KEMISKT TVÄTTAD
EL. FÄRGAD HOS

ÖRGRYTE KEMISKA

TVÄTT- & FÄRGERI

GÖTEBORG

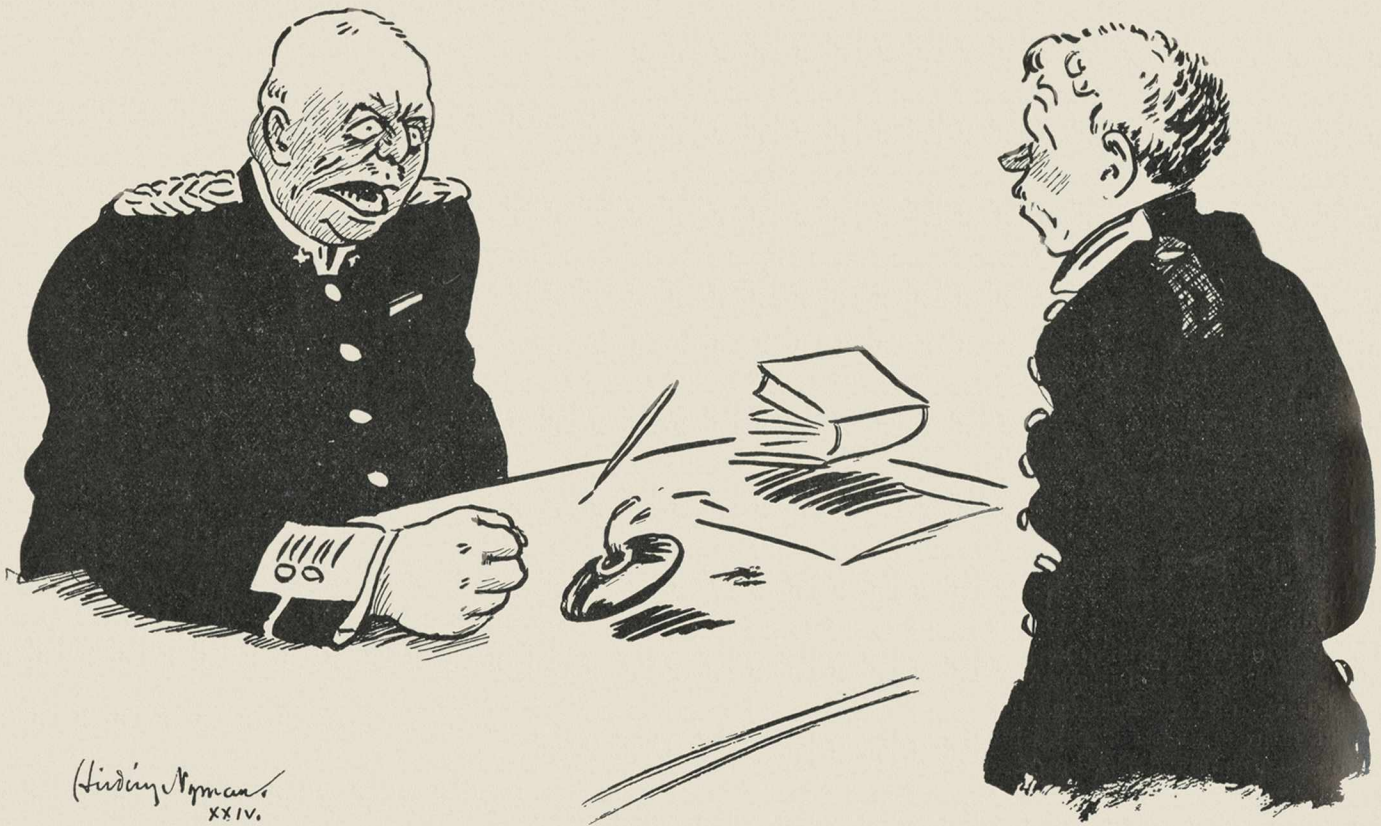
Källaren Den gyldene freden

Riks Tel. 80 29, 12 59.

rekommenderas.

Riks Tel. 80 29, 12 59.

Beväringssmannen 74 Karlsson har råkat uppträda berusad. Majorsförhör.
 Majoren: — När är Karlsson född?
 Karlsson: — 1902, major!
 Majoren, ursinnig: — Hela året??!!

Seglats.

Härligt fläktar en ljuvlig bris.
 Lasten är stuvad och pilsnern på is.
 Johanssons badhus syns alltmer smått,
 havet är solglänst och djupklarblått.

Hej, mina bröder! Nu klämmer vi i!
 Färdsupen tar vi till känd melodi.
 Andakt i båten, när helan går!
 Ljuvt är för seglarn att ta sig en tår.

Nu ha vi glömt både riksdan och Bratt,
 nu ge vi tusan i tullar och skatt.
 Nu ska vi föra ett härligt liv,
 nu ska vi supa och skäras med kniv!

Brisen friskar och pressar oss ner,
 seglen fyllas och spänns alltmer,
 lustigt det knakar i bord och spant,
 spänt som en bågsträng står lovarts vant.

Ut genom gattet vi kosan styr,
 kranbalksvis skymtar Varö fyr,
 havet öppnar sin vida famn,
 kursen är prickad till Lycklands hamn.

Bertil Olters.

Lurviga Isidors son: — Skaru knata me å tira
 på burkarna på anatomiska muséet va?
 Fräkniga Charlotts son: — Haru någe nickel, va?
 Lurviga Isidors son: — Tji nickel, förstarru, men
 här seru en kis som går in fritt, förstarru, morsan
 har sin blindtarm däruppe tjö!

Matsalsmöbler

köpaş förmånligast där
 största urval finnes.

BRÖDERNE LJUNGGREN, H. & F. A.-B

Malmskillnadsgatan 15

KUNSKAP ÄR MAK

Av OSSIAN ELGSTRÖM

Han lade revolvern på nattduksbordet bredvid klockan, hällde upp ett glas vatten och tog en bromuraltablett.

— Varför gör jag det egentligen, tänkte han — om en stund är jag ju död.

Ett ögonblick satt han upprest i sängen och såg ut genom fönstret på månen. »Mångård», mumlade han för sig själv, »då blir det kallt i morgon — förresten gör det mig detsamma.» Han kastade täcket åt sidan och klev ut på golvet. Framför rakspegeln, som sett så mycket blod, stannade han och sade: »Adjö min väna vän», och så bugade han sig för sin spegelbild. »Bäst att lägga sig på rygg nu och taga vapnet i handen», och så låg han en lång stund och fingrade på revolvern.

Äntligen förde han den upp till den obligatoriska platsen ovan örat och gäspade.

»Minnsann om jag inte börjar bli sömning», mumlade han och tryckte till.

Han kände en lätt stöt och tänkte förundrad på att han ej hört någon knall — men så drog han sig till minnes en förklaring han hört, att kulan går fortare än ljudet. Han var alltså död nu och så låg han orörlig i sin säng medan ljuslågan steg och sjönk och klockan tickade mot vattenglasets.

En man trädde in i rummet. Han var klädd i någon sorts vaktmästareuniform och han gick rakt fram till sängen och sade: »Kläd på dig — klockan är sex.»

Mannen som skjutit sig själv, lydde mekaniskt.

»Följ mig nu», sade den främmande.

De gingo ut genom dörren och kommo in i en lång korridor; mannen i uniformen öppnade en plåtdörr och sade:

»Här ligger hundra kycklingar, de skola vara plöckade och urtagna till 9, kvicka dig nu, och då du är klar, så ring», han pekade på en kontakt.

Mannen såg sig omkring i rummet, längs väggarna gingo hyllor med massor av döda fåglar, och i täta led stodo de grönvita isblocken på vakt mot värmen. Han befann sig tydligen i ett kylrum.

Luften kändes bitande kall.

»Kan jag inte få min överrock», skrek mannen, men den andra hade redan stängt dörren och riglat den på utsidan.

Där stod en stol mitt på golvet, och med rasande iver begynte mannen sitt arbete. Fjädrar och dun röko kring hans fingrar, som snart nog antogo en blåaktig färgton.

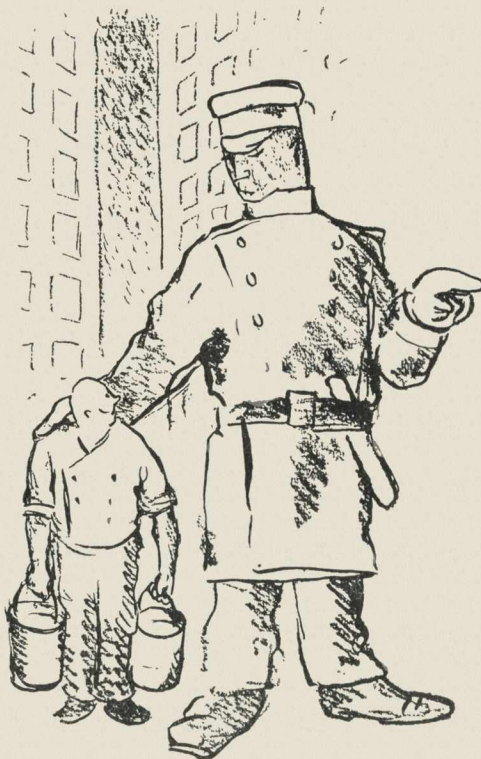
»Fan vad jag fryser», jämrade han sig och steg upp. Kölden blev värre och värre tyckte han, och hans tänder skallrade under de violetta, infallna kinderna.

Omsider var arbetet klart och mannen ringde. Nycklar rasslade i låset och en man trädde in. »Nu den här vägen, gamle», sade han barskt. »Du skall diska», och med en stöt mellan axlarna kastade han mannen huvudstupa in i ett rum, uppfyllt av ånga.

Där inne var olidligt hett — genom en lucka i väggen gledo högar av smutsiga tallrikar på en ändlös bana ned i stora, roterande behållare, och från de bolmande ångmolnen kommo jolmiga dunster.

»Gud vet vad slags mat som legat på dem», suckade mannen, som började få kväljningar. »De lukta ju som bara tusan.» — »Jag behöver en man till hjälp», röt plötsligt en grov röst bortifrån dörren. »Tag nykomlingen», svarades från ett annat ställe inne i ångmolnen, och mannen i uniformen stod plötsligt vid hans sida och sade: »Kom, du behövs.»

De gingo ut på en gård. Runt omkring reste sig höga hus, och ur de öppna källarfönstren hördes glas-klang och brus från rinnande vatten. »Kom hit»

Begär i kväll

Winborgs Senap och Winborgs Såser
på alla restauranter.

skrek en ilsken stämman och mannen skyndade bort till den ropande — en kortväxt, illaluktande man i skinnförkläde. »Hugg i här, din djävel», röt han och pekade på ett flottigt handtag. Rysande av ovilja lyfte mannen den klubbiga, stinkande behållaren och stjalpte dess innehåll i vagnen. Feta droppar stänkte ned hans ansikte. »Jag står inte ut längre», mumlade mannen förtvivlad. »Jag står inte ut längre». — Han skalv av olust.

En kvinna dök plötsligt upp vid hans sida. »Äh, hör du, hjälp mej ett slag», sade hon med gäll, irriterad stämman — och ruskade honom i axeln.

Han kände han måste lyda, det låg en stark vilja bakom hans rörelser, en vilja som inte var hans, men som måste åtlydas.

Han följde därför kvinnan in i ett rum. »Här», sade kvinnan och stötte upp en dörr, »töm här och spola hinkarna!» Mannen tog av sin rock och började arbetet. Han tömde de bräddfylla handfaten och kommodernas övriga kärl och bar de skvalpande hinkarna in på toaletten.

Mannens armar värkte och han kände sig både trött och hungrig.

Äntligen voro rummen klara, och mannen i uniformen stod framför honom.

»Gå och lägg dig nu», sade han, »jag skall följa med dig in och se till att du ordentligt kommer i säng.»

De stodo i mannens lilla rum, ljuset hade brunnit ned, och då mannen åter sjönk ned mot kuddarna, kände han först riktigt hur dödstrött han var. Mannen i uniformen strök honom milt över håret och sade:

»Varför sköt du dig? — Alla som skjuta sig måste uppleva det du nu upplevat. Straffet för självmord, förorsakat av skottlossning, är olust — evig olust.»

»Ja, men om jag hängt mig då», frågade mannen.

Den andre log. — »Då hade det varit en helt annan sak. Den döden för dig direkt till himlen. Sov gott!»

Mannen vaknade tvärt!

»Äh gudskelov, att det endast var en dröm», sade han och såg på revolvern. Så kände han på sin tinning — nej där var inget hål — hade vapnet klickat? Troligen, ty alla skotten lågo kvar.

»Jag måtte ha somnat och drömt, att jag tryckt av», sade han och såg ut genom fönstret. Det var kallt, solen sken in genom rutorna på golvet brokiga matta och rummet badade i ljus.

»Så innerligt väl, att jag fick reda på hur det gått, ifall jag skjutit mig», mumlade mannen förnöjd och travade omkring i rummet. »Jag tror jag lägger

revolvern i slaskhinken», och han lät handling följa på orden.

»Nu vet jag åtminstone vad jag har att göra — ack, hur sant är det ej, att kunskap är makt», sade han, och så gick han bort till fönstret, till räddningslinan som hängde där, ty mannen bodde fem trappor upp — och i den hängde han sig.

Ossian Elgström.

Optimism.

Och hade jag en väldig häst
med glänsande betsel och sadel.
Och därtill en brokigt broderad väst.
Och vore jag sedan av adel,
då skulle gott folk få skåda en karl,
som huvudet högre än mången bar.

Men nu så har jag ju ingen häst,
ej heller betsel, ej heller sadel.
Ej heller har jag en brokig väst,
ej heller är jag en man av adel.
Mej, jag får vackert på backen gå
och tänka tankfull en tanke så:

En väldig häst kan få spatt och gikt
— vad gagnar mig då den glänsande sadel!
En brokig väst verkar sagodikt,
och man sett stollar ibland vår adel.
Mej, bäst att ligga uti Guds grönska
på rygg i solen och bara — önska!

Bello.

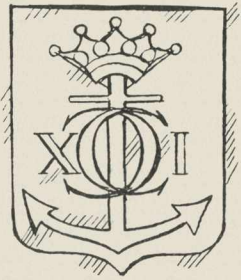
— Farbror, ä de djupt?
— Nej, det går mej bara till hakan.
— Vilken haka?

Munvatten

OXYGENOL

Sårmedel

I C A R L X I S T A D

i Blekingeskären tillverkas Karlskrona-hatten, som på senaste tiden helt slagit igenom, tack vare sin goda kvalitet och sin eleganta säkra stil. — Dess framgång är resultatet av många års experiment med att få fram en god kvalitet och klädsamma modeller till ett förmånligt pris.

*Försök KH hatten
vi gå i god för att Ni blir belåten*

Av prima hårfilt

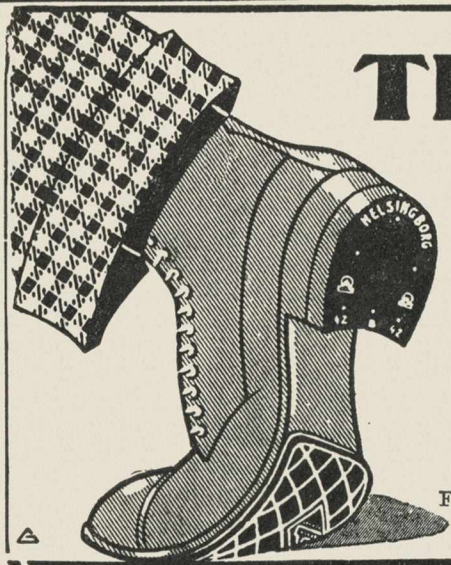
12:50

hos

Paul U. Bergströms ^{A/B}

74-78 DROTTNINGGATAN — HERRHATTAVDELNINGEN

TRE TORN

GUMMISULOR & GUMMIKLACKAR

I varje väglag

går Ni lättare, mjukare och behagligare i Edra skor, om de äro försedda med TRE TORN gummisulor och gummi-klackar. De tynga ej skon mera än en vanlig lädersula och hålla alltid foten torr.

BÄSTA
FABRIKAT.

HELSINGBORG
GUMMIFABRIKS
AKTIEBOLAG

Endast ett par steg från landets knutpunkt är **CENTRAL-TRYCKERIETS STÄMPELFABRIK**. För hela landet är därför nära till hands att få kautschukstämplar av vårt erkänt yppersta fabrikat!
Vasagat. 16, Sthlm - Direkt Exp. till landsorten.

Något som överträffar den rätta Benzintvättbehandlingen av fläckiga och solkiga kostymer finnes ej, och kan ej nog framhållas fördelen av en sådan behandling. Ring så hämta vi. Sänd endast under adr.: Saltsjöbadens Kemiska Tvätt, Stockholm.

Utombordsmotorer

2 1/2 och 5 hkr.

Vibrationsfria - Lättskötta
Starta genast - Driftsäkra
Självstyrningsanordning

Aktiefbolaget ARCHIMEDES
Stockholm och Sundbyberg

Över 25,000 Archimedes nu i bruk.

Det är välgörande

för Edra ögon, om Ni anskaffar ett par välsittande glasögon eller en pincenez med Zeiss Punktaglas. Tack vare sina optiskt absolut riktiga egenskaper och noggrannheten i framställningen erbjuder Zeiss Punktaglasstortsynfält med samma bildskärpa vid glasets kant som mitt.

ZEISS PUNKTAGLAS för glasögon och pincenez.

Fackmässig tillpassning genom optiker. Varje glas bär firmanamnet . Övertyga Eder om att detta märke finns på glasögonen. Broschyren »Punktal 210» jämte alla begärda upplysningar kostnadsfritt från Carl Zeiss, Jena (Tyskland)

Men haf han med sig, som han lofvade en flaska M.ZADIG's Divinia, då förläfer jag allt

Ni vet sedan gammalt

vart Ni skall gå, då Ni vill ha kläder med både stil och kvalitet. — Allt som tarvas för en fullständig beklädnad från

TOPP till TÅ

för Herrar, Damer och Barn köpes i alla avseenden fördelaktigast hos Sveriges största specialfirma inom beklädnads och ekiperingsbranschen

Paul U. Bergströms ^{A/B}

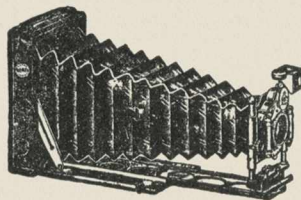
74-78 DROTTNINGGATAN 74-78

SLIPNING

av rakknivar etc. utföres av Bergs Bolag, Eskilstuna. — Guldmedalj: Sthlm 1897, Paris 1900.

Nej, det har jag aldrig tänkt på! säga de flesta, att det går för sig att få en gammal, fläckig kostym åter användbar genom en Kemisk Tvättbehandling.

Ja, övertyga eder själv genom att sända till Saltsjöbadens Kemiska Tvätt, Stockholm.

Försiklassiga Kameror - Prisma kikare Radioapparater

säljas på bekväma avbetalningsvillkor genom

A.-B. För Spridning av Litterära
Rikst. 5988. **Verk, Stockholm.** Norr 5443.

Ljusgrå, fläckig kostym blir som ny vid Saltsjöbadens Kem. BENSINTVÄTT

RÖDA SIGILLET'S Kvalitetshalsdukar

Tål intet ont, tål inte kaffe om morgnarne, men varglad åtallt gott, varglad åt en kopp

Cloetta
Choklad

NUTIDENS SÄKRASTE TIDMÄTARE SÄLJES HOS ALLA URMAKARE

MILITOL

dödar gonokokkbacillerna

verkar vanligen på kort tid mot inflammation, sveda, akuta och kroniska lytningar hos bägge könen. Beskrivning medföljer varje ask. Erhålles å alla apotek.

Ni känner mig

ty vi ha sedan är tillbaka träffats varje morgon. Ni är en av mina tusentals vänner. Vill Ni göra Edra vänner en verklig tjänst, så förmedla deras bekantskap med

Barnängens
Parba
raktvål

Ni har naturligtvis

redan glömt de goda råd och anvisningar med avseende på mat och dryck, som Ni fick hos läkaren?

Den gamla åkomman, om det nu är **äggvita** eller **socker**, **lever-** eller **njurlidande**, **magsyra** eller **blåskatarr**, **tarm-** eller **magkatarr**, **gikt** eller **reumatism**, har åter givit sig tillkänna, och förbittrar tillvaron för Eder.

Börja omedelbart med dieten, samt drick till och mellan måltiderna av Dr. Gustins Lithinés, det är ett välsmakande och verksamt medel att motarbeta och förebygga dessa plågsamma och kostbara sjukdomar. Erhålles å alla apotek och kostar 23 öre litern. **Lithinés** kan även med fördel användas som groggvatten. Postorder exp. från närmaste apotek.

LITHINÉS DU DR. GUSTIN

1 ask (= 12 paket = 12 liter) Kr. 2:75.

Säljes till förmån för tuberkulosvården i Sverige.

Bernhard Bäcklund

2 KUNGSBROPLAN :: SLUSSPLAN 9

Erbjuder för Vår- och Sommarsäsongen ett enormt stort urval av solida och eleganta
H E R R K L Ä D E R
till priser som ställa sig särskilt förmånliga.

Mörka och ljusa Kavaj Kostymer fr. . . . . Kr. 59—138
Cover Coat & Paletåer fr. . . . . „ 39—125
Impr. Engelska Rockar fr. . . . . Kr. 49: 50
Engelska Gummirockar fr. . . . . „ 24: —
Oljerockar . . . . . „ 24: 50
Cykelkragar. — Vita byxor fr. . . . . „ 8: 50

Kakhi & Vindt. Kostymer m. m.

För övrigt allt vad som tillhör en modern affär i denna bransch.

Prima kvalitéter i förnämsta utförande.

Affären vid Slussplan omfattar fullständig Herreklipping.

Sanatogen

Nervstärkande
kraftgivande
vid alla
sjukdoms- och
svaghetsstillstånd

Rekommenderas av över
22,000 läkare

Fås på alla apotek och i
färg- och kemikalieaffärer.

Begär gratisprov samt
broschyr från

Aktiebolaget SANATOGEN
Kungsg. 59 — Stockholm

Lundebom 15 N. Skogberg

Tack vare håret!

Tack vare håret räddade sig salig Münchhausen ur vattnet och från drunkningsdöden. Han tog ett fast grepp i sitt präktiga hår och drog upp sin kroppshydda på det torra. Håret räddade honom.

Hela utsendet på en man är oftast beroende på huruvida hans hår han har. Ett vackert, präktigt hår kan faktiskt "rädda" hans yttre. Det finns ingenting bättre för hårvården än F. Paulis Azymol-Stimulus. Det gör håret rikt och glänsande, mjäll och parasitära hårsjukdomar utrotas. Ny, livskraftig hårväxt framtröjas. Fås överallt och förordas av läkare.

AZYMOL-STIMULUS

